

[Morten Lange.]

men som det er kirkelig tradition, kommer udlægningen bagefter, og udlægningen har jo altså vist, at forslaget er et forsøg på at følge kommunestrukturrationaliseringen op med en rationalisering af de kirkelige afgrænsninger. Jeg har lært et nyt fremmedord i den forbindelse, det hedder „omannekering“, og det synes også at være det, kirkeministeren er ude efter at få en vis rimelig hjemmel til.

Med denne udlægning af lovforslaget har jeg ikke nogen indvendinger over for det. Jeg synes, det lyder fornuftigt og rimeligt, at en sådan arrondering af sognene må kunne finde sted, og jeg håber, at ministeren vil have en fredelig færd gennem disse spinatbede og ikke være alt for velvillig til at høre på en hvilken som helst, som ikke er interesseret i at ændre noget i det bestående. Det hører vel egentlig nok lidt for meget med til sognenes karakter, at bare tanken om at lave om er lidt af en helligbrøde, så jeg håber, ministeren må få fremgang. Den i formuleringen meget svage paragraf, som det jo i realiteten er, giver ham umådelig stærke og frie hænder.

Kjær Rasmussen: Det er jo en af de forunderlige ting ved vores samfundssystem, at vi her i salen skal blande os i kirkelige sager; men det udspringer vel af den middelalderlige tanke om Gudsstaten og det fra oven indsatte overhoved over denne stat og dens kirke. Vi bekender gerne vor afmagt; vi forstår ikke, at staten skal have noget at gøre med de kirkelige forhold, og vi vil derfor afholde os fra at medvirke ved behandlingen af dette lovforslag.

Kirkeministeren (Arne Fog Pedersen): Jeg kan takke ordførerne for en velvillig behandling af lovforslaget. Jeg har blot nogle ganske få bemærkninger.

Lovforslaget tilsigter jo alene en ændring af menighedsrådslovens § 33, hvor der indføjes en bestemmelse om, at man kan udsætte opslag af et embede, hvor særlige grunde taler derfor.

Jeg må takke hr. Orla Møller for tilsagnet om velvilligt følgeskab ud i de mulige spinatbede. Når jeg i et interview har anvendt det udtryk, hænger det jo sammen med, at vi her er på et område, hvor ofte

en traditionsbestemt indstilling og en følelsesmæssig betoning vil gøre sig gældende. Det er jo rigtigt, som det også er blevet nævnt — jeg tror, det var af hr. Evan Jensen — at den kirkelige struktur i landet har sin rod langt tilbage i tiden og for kirkebygningernes opførelses vedkommende jo beror helt tilbage til Valdemarstiden, så det er rimeligt, at der gør sig stærke traditioner gældende på dette felt.

Jeg forstår også udmærket de følelser, som hr. Vestergaard Poulsen gav udtryk for, det lidt triste, der kan ligge i, at kirkeklokken er tavs en søndag; men det er jo rigtigt, at det hænger sammen med hele strukturændringen i vort samfund. Jeg kan dog svare hr. Vestergaard Poulsen, at alene deri, at vi ikke tilsigter en helhedsløsning for hele landet sådan med ét slag, men søger at lempe os frem fra sag til sag ved at åbne udvej for at nøle lidt med opslag af et embede, ligger der, at vi vil forhandle både med provst og med menighedsråd, altså kort og godt søge at lempe os frem fra sag til sag fremfor på tværs af folks følelser at pådutte dem en eller anden ordning, som de måske er imod.

Hr. Evan Jensen stillede spørgsmål om, hvorvidt man, om jeg må sige, kan tvinge en nabopræst til at overtage et sogn, hvis det skønnes rimeligt og administrativt fornuftigt. En præst, kan jeg svare, er pligtig til inden for sit provstis rammer at finde sig i de ændringer, som måtte blive nødvendige, og som måtte blive ham pånødt; men naturligvis vil kirkeministeriet her også være sindet at lempe sig frem og vil jo nødigt ligefrem pådutte en præst et sogn, hvis det sådan direkte strider imod følelser og tradition.

Jeg kan svare hr. Morten Lange, at selvfølgelig har hele ændringen her relation til kommunestrukturen og i det hele taget til ændringerne af samfundsstrukturen, men den har jo også i høj grad relation til præstemangelen. Det er en helt naturlig sag, at man simpelt hen søger at fordele arbejdskraften noget bedre.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på hr. Kjær Rasmussens betragtninger over Gudsstaten. Jeg tror ikke, at man med denne størrelse helt har tænkt sig det, som hr. Kjær Rasmussen gav udtryk for, tværtimod måske; vi ønsker netop, at kirkelige